

[Aase Olesen]

uden brug af hanner, forsvinder handyrene også ud af stambesætningen. Det er mere end ét sted, der sker forenklinger.

Imidlertid må jeg nok sige, at noget af begejstringen over forenklingen daler, når man kommer til lovforslagets sidste del, specielt § 8, som handler om de overgangsbestemmelser, som skal gælde for eksisterende stambesætninger, der nu skal vurderes efter handelsværdier.

Vi har en række spørgsmål, vi gerne vil have afklaret i udvalgsarbejdet omkring provenuberegningerne osv., og vi vil gerne have undersøgt, om ministeren har fundet den mest enkle form. I den forbindelse undrer det mig, at der ikke i bemærkningerne står noget om, hvilke forhandlinger man har ført, og hvad resultatet er blevet af disse forhandlinger med landbrugsorganisationer og ligningsmyndigheder, og hvad man nu ellers plejer at forhandle med i sådanne sager.

Men som sagt, vi anbefaler lovforslaget som den forenkling, det er, til en grundig og positiv udvalgsbehandling.

Erhard Jakobsen (CD):

I det politiske samarbejde, hvor dette lovforslag er et af resultaterne, er vi stillet på samme måde, som repræsentanten for det radikale venstre sagde det lige nu. Vi ser med sympati på den bestræbelse, der ligger bagved, og vi vil gerne være med til at gennemføre noget af den art, men det er klart, at detaljer i det vil det være helt naturligt at fastlægge, efter at udvalget har haft lejlighed til at drøfte det.

Jeg har slet ingen betænkeligheder med hensyn til resultatet, når man er klar over, at hr. Anders Andersen har arbejdet med dette i lang, lang tid uden at kunne få det færdigt, og at venstre er parat til at føre arbejdet videre, samt at hr. Glistrup sætter hele sin enorme viden ind plus hele sin politiske indsigt om fremtiden sammen med de røde. Det blegnede nu lidt, da vi hørte SFs taler, men lad det nu ligge. Forslaget klarer sig nok alligevel.

Vi har ingen tvivl om, at forslaget vil komme ud af udvalget i en skikkelse, så vi alle sammen kan være tilfreds med det, men der er dog lige én ting, jeg godt vil have klargjort. Hvis nu vi andre har ladet os besnække af ministeren og af regeringen til at føre no-

get socialdemokratisk skattepolitik, så vil jeg da gerne høre, om vi i denne forbindelse også har landbrugets repræsentanter med. Har der været forhandlet med landbrugets repræsentanter om det, og har de ladet sig snøre lige så groft, som vi har? Hvis de har det, så har jeg ingen betænkeligheder.

Flygaard (DR):

Retsforbundet er velvilligt stemt over for det foreliggende lovforslag. Det drejer sig især om § 1, når vi bortser fra henvisningen til § 3, og det drejer sig om § 2, når vi bortser fra stk. 4. Det er nok rigtigt, at den gældende ordning ligningsmæssigt har givet nogle vanskeligheder, og at det nu bliver lettere, men det spørgsmål kunne vel sådan set rejses i overensstemmelse med de bemærkninger, jeg gjorde lige nu, om man ikke kunne gå over til et rent princip, hvorefter man kunne trække købesummer fra og skulle regne salgssummer med fremfor fortsat at have nogle opdelinger og fortsat at have nogle konjunkturtillæg og eventuelt nogle konjunkturfradrag.

Med disse bemærkninger vil jeg gerne tilsige en velvillig behandling i udvalget.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Jeg vil indledningsvis gerne bekræfte, at det lovforslag, som er fremsat her, falder inden for den aftale, der er indgået mellem socialdemokratiet og tre andre partier om erhvervsfremmeforanstaltninger inden for en beløbsramme af 1,2 mia kr. Jeg vil også gerne bekræfte, at dette forslag har en lang forhistorie, og det understreger vel, at det har været en temmelig kompliceret sag. Jeg tror godt, jeg kan sige til hr. Anders Poulsen, at problemerne har vel nok i høj grad ligget på det tekniske, for så vidt angår nogle overgangsregler, men de har sandelig også ligget på det provenumæssige.

Hr. Anders Poulsen og venstre har altså ønsket at gøre overgangsperioden mindre langvarig, eller skal vi sige få tilpasningen gennemført hurtigere, men selvfølgelig også med de provenumæssige konsekvenser, dette måtte få, og det var adskillige hundrede millioner kroner. Det mente socialdemokratiet ikke der var budgetmæssigt grundlag for dengang. Det har vi heller ikke ment der var nu, og derfor er vi altså nødt til, hvis vi skal